

Dîvan şâiri. Hasankale’de doğdu. Asıl adı Ömer. Memleketinde Medrese öğrenimi gördükten sonra I. Ahmed zamanında istanbul’a geldi. Sultan IV. Murad tarafından korundu. Bâzı memurluklarda bulundu, vergi kâtipliği yaptı. Sultan IV. Murad’a bir daha hiciv yazmayacağına dâir söz vermiş, sözünde durmayarak Bayram Paşa’yı hicvetmiş ve bu yüzden boğdurularak Sarayburnu’ndan denize atılmıştır.

Divan şiirinin en büyük övgü ve yergi şairidir. Özellikle kaside türünde başarılı olan sanatçının **mesnevisi** yoktur. Sevgisinde de nefretinde de aşırıya kaçan Nef’i ölçüsüz bir şairdir. Dili ağır ve **söz sanatları** olan şair çoğunlukla din dışı konuları işler. Hicivlerini topladığı “Sihâm-ı Kaza” (Kader Okları) en önemli eseridir. Farsça ve Türkçe Divanları vardır.

Nefî, **divan edebiyatının** en büyük övgü ve yergi şâiridir. I. Ahmed, II. Osman ve IV. Murad ile devrin bâzı ileri gelenlerini övmüştür. Övme ve Övünmede aşırılığı, samimiyeti, gür sesi onun üslûp özelliklerindedir. Şiirlerinde **ses bilgisinin** güzelliği de mevcuttur. Hicivlerinde bazan hakaret ve sövgü görülür. **Gazelleri** hisli ve âşıkane dir. Farsça şiirler de söyleyen **Nefî** sağlam bir şiir tekniğine sahiptir.

Eserleri: 1. Türkçe Dîvan [İki defa basıldı (1836,1853).], 2. Farsça Dîvan A.N. Tarlan, Türkçe’ye çevirdi ve yayımladı (1943).!, 3. Sihâm-ı Kaza [(- Kaderin Okları anlamına gelen bu yapıtta sanatçının hiciv türündeki şiirleri yer alır.), Saffet Sıtkı 1943’de neşretti.] A. Karahan’ın hazırladığı tanıtma kitabı. Millî Eğitim Bakanlığı yayınlan arasında çıktı (1972, 1985). **Nefî ve eserleri** konusunda Tulga Ocak’ın doçentlik tezi vardır, basılmamıştır.